27/08/2023

«Ένα επαναλαμβανόμενο θαύμα...»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Στο σύμπλεγμα των Δωδεκανήσων μεταξύ Λέρου και Πάτμου υπάρχει ένα μικρό αλλά γραφικό νησάκι οι Λειψοί ἠ Λειψώ που εκκλησιαστικά ανήκει στην Πατριαρχική Εξαρχία της Πάτμου.

Σε αυτό ζουν περίπου 800 κάτοικοι που διακρίνονται για την ευλάβεια και τη δημιουργικότητα τους και δεν εγκαταλείπουν το νησί τους. Από το γραφικό αυτό νησί βγήκαν έξι Άγιοι, 5 Οσιομάρτυρες που μαρτύρησαν επί Τουρκοκρατίας σε διάφορες εποχές και τον πρόσφατα Αγιοκαταταχθέντα **Όσιο Αμφιλόχιο Μακρή**.

Από το ήσυχο αυτό νησάκι πέρασαν και οι Κολλυβάδες και έκτισαν **Ιερά Καθίσματα,** όπως ο **Οσιος Νήφων ο Κοινοβιάρχης** που έκτισε το κάθισμα της Κοίμησης και έμεινε με μικρή συνοδεία λίγο διάστημα.

Το νησί όμως το ευλογεί και το επισκιάζει η Χάρις μίας πρωτότυπης Παναγίας που κρατά, αντί βρέφος στην αγκαλιά της, τον κρεμάμενο επί Σταυρού Κύριο. Εχει δε την προσωνυμία του Χάρου. Εν μέσω πολέμου το έτος 1943 μια ευλαβής ντόπια κοπέλα τοποθέτησε μαρτιάτικους Παρθενόκρινους επάνω στην εικόνα οι οποίοι παρέμειναν αποξηραμένοι μέχρι τον Αύγουστο. Πλησιάζοντας τα εννιάμερα της Παναγίας (23 Αυγούστου) είδαν τα ξερά κρίνα να βγάζουν μπουμπουκάκια και την ημέρα της Αποδόσεως να είναι ολάνθιστα και ευωδιαστά. Το θαύμα συνεχιζόταν και συνεχίζεται απο τότε καθε χρόνο στη Χάρη της.

Ο γέροντας Ιερομόναχος π. **Νικηφόρος Κουμουνδούρος** που υπηρέτησε ως εφημέριος στο νησί πάνω από 60 χρόνια, έχτισε 40 περίπου εξωκκλήσια και ανέδειξε στα πέρατα του κόσμου το Θαύμα και το **Προσκύνημα της Παναγίας** αλλά και τους 5 Οσιομάρτυρες. Ο πατέρας Νικηφόρος τιμήθηκε από πολλούς επίσημους φορείς για το κοινωνικό, ποιμαντικό και πολιτιστικό του έργο, ιδιατέρως δε το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον ετίμησε με το οφφίκιο του **Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού Θρόνου.** Ο ίδιος το 1991 παρήγγειλε στον Όσιο Γέροντα Γεράσιμο τον Υμνογράφο την ακολουθία της **Παναγίας του Χάρου** την όποια εξέδωσε και επανεξέδωσε το 1996, συνεπληρώθει δε ο Μικρός Εσπερινός και η Λιτή από τον επίσης υμνογράφο Μητροπολίτη Ρόδου Κύριλλο Κογεράκη.

Η καλλιτεχνική αξία της εικόνας δεν ειναι ιδιαίτερης αγιογραφικής τέχνης και είναι της εποχής των **Κολλυβάδων** πάνω σε μουσαμά. Τα φωτοστέφανα, το ενα χερι της Παναγίας και το περιθώριο της εικόνας ειναι ασημένια, ολόκληρη δε η εικόνα είναι τοποθετημένη σε ξυλόγλυπτη επίχρυση κορνίζα που ανοίγει μπροστά και στο κενό τοποθετούνται τα κρίνα του Μαρτίου.
Αυτό είναι το επαναλαμβανόμενο Θαύμα επί 78 ολόκληρα χρόνια και ευχόμεθα θαυματουργικά να συνεχίσει να επαναλμβάνετε στους αιώνες «εις πτώσιν και Ανάστασιν πολλών.... και εις σημείον αντιλεγόμενων» των απίστων.

Πηγή: pemptousia.gr / Αρχιμανδρίτης Ρωμανός Φωκάκης, Αγιογράφος